

KỶ NIỆM SÂU SẮC CỦA MỘT LẦN DỊCH

Huỳnh Văn Hiến

Khoa Ngoại ngữ

Nhanh thật! Mới đó mà đã hơn 5 năm kể từ ngày tôi thấy mình vinh dự được tham gia nhóm dịch lễ Kỷ niệm 50 năm ngày thành lập trường Đại học Cần Thơ. Tại lễ này, có nhiều khoảnh khắc thật vui và rất nhiều lúc xúc động. Và tôi cứ thấy có cái gì đó khó tả khi nhớ lại một kỷ niệm: đó là lúc tôi dịch bài phát biểu của kỹ sư Hồ Quang Cua.

Mở đầu buổi lễ - với sự tham gia của lãnh đạo Chính phủ, đại diện Bộ Giáo dục & Đào tạo, lãnh đạo các tỉnh, thành, các đơn vị kết nghĩa, các đơn vị liên kết đào tạo – nhất là khu vực Đồng bằng Sông Cửu Long, của lãnh đạo và nguyên lãnh đạo nhà trường và các đơn vị trong trường, đại diện giảng viên, sinh viên, học viên và nghiên cứu sinh, cùng nhiều đại diện cơ quan báo đài trung ương và địa phương, và rất nhiều khách nước ngoài là ngoại giao đoàn và các giáo sư, tiến sĩ, cán bộ dự án... hợp tác với trường Đại học Cần Thơ - Phó Giáo sư, tiến sĩ Hà Thanh Toàn, Hiệu trưởng nhà trường đã có bài phát biểu, trong đó ôn lại lịch sử hình thành và phát triển của trường. Từng trang lịch sử như mở ra, từ khi Viện Đại học Cần Thơ được thành lập theo Sắc lệnh ký ngày 31/3/1966 và sự thay đổi từng bước từ sau ngày 30/4/1975. Từng bước ngoặt phát triển của Trường như hiện ra trước mắt theo lời Thầy, khiến ai dự lễ cũng có hình dung những bước đi của Trường, nhất là những tháng ngày đầy thiếu thốn những năm đầu đất nước mới giành lại được độc lập. Ai cũng xúc động với từng bước đổi thay của Trường, của sự đóng góp không mệt mỏi của cán bộ và sinh viên, học viên, nghiên cứu sinh... của Trường cho sự ổn định và phát triển của Đồng bằng Sông Cửu Long và cả nước. Trường như đứa con hiếu thảo, hiếu, thương, trân trọng từng giọt sữa quê hương nuôi dưỡng mình và nỗ lực không ngừng cho sự phát triển của quê hương.

Tại buổi lễ, Phó Thủ tướng Vũ Đức Đam đã có bài phát biểu như tâm sự với cán bộ và sinh viên của Trường. Ông ân cần nhắc nhở sinh viên và các thế hệ người học về sự trân trọng những điều kiện mình có để phấn đấu trong học tập và làm việc.

Như sự tiếp nối mạch cảm xúc, anh Hồ Quang Cua, kỹ sư tốt nghiệp trường Đại học Cần Thơ từ những năm đầu sau ngày thống nhất, cha đẻ của giống gạo lừng danh thế giới ST25 được mời phát biểu với tư cách cựu sinh viên của Trường. Anh Cua đã kể những câu chuyện của thời anh học - một thời đầy khó khăn, gian khổ. Anh trải lòng về những gì anh cùng một số bạn đã làm để bám trường, bám lớp, đi trọn một quãng đường. Thời anh học, Trường còn nhiều nhà mái lá, thiếu thốn vật chất, bản thân thầy cô cũng lắm khó khăn về vật chất, còn sinh viên thì chẳng ai mà không nghèo, nhưng cả thầy và trò đều khao khát dạy và học để kiến thức được vun đắp và nở hoa.

Anh đứng kể thật tự nhiên, có lúc giọng anh chùn lại vì xúc động. Anh đứng phát biểu như một “lão nông tri điền”. Chân dung người kỹ sư nổi tiếng thế giới thật giản dị làm sao!

Bài phát biểu của anh đầy cảm xúc. Chỉ là người dịch nhưng tôi bị từng lời từng chữ của anh lôi cuốn và xúc động theo. Có chỗ dù nghe rất rõ nhưng tôi gặp khó khăn khi dịch vì quá nghẹn ngào, dịch mà nước mắt rơi, phải xin lỗi người nghe mấy bận. Chị Nguyễn Thị Phương Hồng, giảng viên Khoa Ngoại ngữ, người trong tổ dịch cứu động viên tôi: “Cố lên em! Cố lên em!”

Thật sự thì tôi đã làm công tác dịch thuật khá nhiều nhưng chưa bao giờ có cảm xúc đặc biệt đến như vậy.

Cám ơn anh Cua đã mang những câu chuyện đến sẻ chia, tạo động lực phấn đấu cho các em sinh viên và đóng góp thêm những khoảnh khắc đẹp của buổi lễ.

Yêu lắm ngôi trường Đại học Cần Thơ!